

SVERIGES
SKOLLEDARFÖRBUND

Kulturdepartementet
103 33 Stockholm
Ku2016/02380/KO

Stockholm 2017-03-13

Remissvar En inkluderande kulturskola på egen grund (Sou 2016:69)

Sveriges Skolledarförbunds grundläggande uppfattning är att kulturskolan är en värdefull verksamhet som har stor betydelse för barn och ungas möjligheter att utveckla intresse för konst och kultur. Kulturskolans utmaningar behöver hanteras för att den ska kunna utvecklas i takt med sin tid utan att förlora väsentliga värden. Förbundets uppfattning är att utredaren har gjort en bred och gedigen genomgång av området. I sitt remissvar kommer Sveriges Skolledarförbund att fokusera de förslag som har beröring med kulturskolans styrning och ledning och möjligheter att bedriva en högkvalitativ och resurseffektiv verksamhet.

Utredaren har på ett förtjänstfullt sätt beskrivit de utmaningar som kulturskolan står inför, inte minst i de delar av landet som är mer glest befolkade och där avstånden inte sällan är stora. Sveriges Skolledarförbund stödjer också utredarens slutsats att, trots de brister som framkommer, inte föreslå införandet av en nationell juridisk ram i form av en kulturskolelag. Förbundet menar att kulturskolan även fortsättningsvis bör vara ett frivilligt, men viktigt, åtagande för landets kommuner.

Utredarens förslag att införa övergripande nationella mål för den kommunala musikskolan är en väg att öka den statliga styrningen. Sveriges Skolledarförbund ställer sig bakom inriktningen av förslaget men framhåller vikten av att regeringen avstår från detaljreglering. Det måste få finnas utrymme för huvudmän att anpassa verksamheten efter lokala förutsättningar. Detaljerade anvisningar tenderar dessutom att driva fram komplicerade och resurskrävande uppföljningsrutiner, en utveckling som är tydlig inom den reguljära skolan.

Sveriges Skolledarförbund delar utredarens bedömning att utgångspunkten ska vara att barn och unga inte ska behöva avstå från en undervisning för en annan. Undervisning inom ramen för kulturskolan ska i princip inte bedrivas på tid som är schemalagd för annan undervisning.

Utifrån denna grundläggande norm måste det dock kunna få finnas viss frihet för skolor och huvudmän att arrangera sin verksamhet så att det passar de lokala förutsättningarna och att målen nås i så hög utsträckning som möjligt.

Statlig likriktning leder inte med nödvändighet till likvärdighet utifrån ett elevperspektiv.

Samma invändning gäller utredarens uppfattning att gruppundervisning bör vara norm. Sveriges skolledarförbund ser det som såväl nödvändigt som positivt att aspekter som kvalitet och kvantitet vägs in vid lokala beslut om utformning av kulturskoleverksamheten. Detta bör dock kunna vara möjligt utan att staten detaljreglerar utformningen av undervisningen. Det måste även fortsättningsvis finnas utrymme för en viss lokalt förankrad flexibilitet, särskilt med utgångspunkt i att det även fortsatt handlar om en frivillig verksamhet.

Ökat statligt ansvar för finansieringen av kulturskolessektorn genom sökbara statsbidrag kan vara en väg att stärka tillgängligheten och öka incitamenten för att åstadkomma en mer jämlik och tillgänglig kulturskola. Inrättandet av statliga specialdestinerade statsbidrag skapar samtidigt en betydande administration såväl i sökförfarandet som genom den återkommande uppföljning och utvärdering som bidragsformen kräver. Snäva kriterier kan även tendera att snedvrیدا verksamheten. Mot den bakgrunden framhåller Sveriges Skolledarförbund vikten av att begränsa antalet sökbara statsbidrag och istället satsa på att ge färre statsbidrag en större volym och ett mer flexibelt användningsområde.

Sveriges Skolledarförbund avråder från utredarens förslag om inrättande av ett nationellt kulturskolecentrum. Uppgifterna på nationell nivå bör begränsas till fördelning och viss uppföljning av statsbidrag och denna uppgift bör kunna läggas på Kulturrådet utan att någon ny myndighetsbildning behöver ske.

Den stödstruktur som behövs för att stötta och utveckla de lokala kulturskolorna bör ligga på regional nivå och domineras av personer med lokal förankring och bred erfarenhet av utveckling av en inkluderande kulturskola på egen grund. En samordning av kulturskolor på regional nivå har betydligt större förutsättningar att få till stånd täta och fruktbara samarbeten mellan lokala utförare.

Med vänlig hälsning

Matz Nilsson
Förbundsordförande